

Geachte lezer.  
Onderstaand treft u mijn tekst aan.  
Met vriendelijke groet,

Geachte voorzitter,

Geachte leden van de gemeenteraad,

Ik spreek namens de wijkraad Hoogvliet.

De afgelopen jaren is veel gesproken over de positie van de wijkraden en de werking van Wijk aan Zet. Er zijn moties ingediend, evaluaties uitgevoerd en verbeteringen voorgesteld. Maar in de praktijk merken wij dat de ruimte voor wijkraden nog steeds beperkt is. Zeker in Hoogvliet.

Tegelijkertijd hopen wij dat het gesprek van vandaag niet alleen over structuren, regels en bevoegdheden gaat, maar ook over de beleving van bewoners. Want dat is uiteindelijk waar het om draait: hoe ervaren bewoners de invloed die ze hebben, en voelen ze zich serieus genomen door hun wijkraad en door de gemeente?

In Hoogvliet willen wij bewoners meer betrekken en bekender maken met de wijkraad. Veel mensen weten nog niet goed wat de wijkraad doet of wat ze bij ons kunnen aankaarten. Als wijkraad willen we daarin investeren — zichtbaar zijn in de wijk, bewoners informeren, in gesprek gaan, en laten zien dat hun stem ertoe doet.

Maar om dat te kunnen doen, hebben we middelen nodig om te communiceren: voor informatiebijeenkomsten, digitale kanalen, drukwerk, lokale acties en contactmomenten in de wijk. Zonder goede communicatie kunnen we het bestuurlijk systeem aanpassen wat we willen, maar de impact op bewoners zal minimaal zijn.

Zonder verbinding met de wijk, blijft Wijk aan Zet vooral een papieren werkelijkheid.

Bij de invoering van Wijk aan Zet werd de belofte gedaan dat bewoners meer zeggenschap zouden krijgen over hun eigen leefomgeving. Tijdens de verkiezingscampagne hoorden we zelfs uitspraken als:

“Wil je een bankje? Ga dan naar de wijkraad.”

“Wil je een prullenbak? Ga dan naar de wijkraad.”

Bewoners hebben dat letterlijk genomen. Ze kwamen met verzoeken, vaak kleinschalig, goed doordacht, en in lijn met wat de wijkraad hoort te stimuleren: leefbaarheid, betrokkenheid en eigenaarschap in de buurt.

Maar keer op keer moesten we antwoorden: “Er is geen budget.”

Dat is frustrerend – niet alleen voor de wijkraad, maar vooral voor bewoners die met goede bedoelingen iets willen bijdragen aan hun wijk.

En wat wringt: we horen dat in sommige wijken geld overblijft. Middelen die niet worden benut, terwijl Hoogvliet ieder jaar tekort komt.

Hoogvliet telt ruim 35.000 inwoners. Het is een groot, divers stadsdeel met een eigen karakter, een sterk gevoel van gemeenschap, maar ook forse uitdagingen: vergrijzing, jongeren die hun plek niet vinden, en beperkte culturele en recreatieve voorzieningen.

Onze wijkraad moet kiezen tussen het ondersteunen van bewonersinitiatieven of het in stand houden van een paar vaste evenementen.

Denk aan de Taptoe, de Participapade en de Intocht van Sinterklaas — prachtige tradities die we koesteren, maar die samen het grootste deel van het budget opslokken.

Er blijft nauwelijks geld over om nieuwe ideeën te ondersteunen, jongeren te betrekken, of zichtbaar iets te verbeteren in de openbare ruimte.

Dat is extra wrang omdat juist de wijkraad — volgens de bedoeling van Wijk aan Zet — de plek is waar bewoners kleine, tastbare verbeteringen moeten kunnen realiseren. Een bankje, een prullenbak, het rechtleggen van tegels, of een ontmoetingsplek voor jongeren: dát zijn de dingen die zichtbaar maken dat de gemeente luistert.

Wij zijn van mening dat de wijkraad Hoogvliet structureel te weinig middelen heeft om deze rol goed te vervullen.

Daarom pleiten wij voor:

Een herverdeling van wijkbudgetten op basis van inwoneraantal en lokale behoefte, zodat grotere gebieden zoals Hoogvliet evenredig worden gefinancierd.

Een structurele verhoging van het wijkbudget om de effecten van inflatie en prijsstijgingen te compenseren. De budgetten zijn de afgelopen jaren gekrompen, terwijl alles duurder is geworden.

Meer flexibiliteit in de besteding, zodat middelen die in andere wijken overblijven, tijdelijk kunnen worden ingezet waar ze echt nodig zijn — bijvoorbeeld in Hoogvliet. Specifiek budget voor communicatie en bewonersbetrokkenheid, zodat wijkraden actief kunnen investeren in zichtbaarheid en vertrouwen in de lokale democratie.

Daarnaast willen we aandacht voor de organisatie van het wijkraadswerk zelf.

Wij zijn tevreden over de inzet van onze gebiedsondersteuning, maar we missen structuur.

De opvolging van afspraken, de agendering en het vastleggen van besluiten en notulen verlopen te ad hoc. Dat is niet verwijtbaar aan de betrokken medewerkers — het is een kwestie van capaciteit.

Wij pleiten daarom voor de aanstelling van een vaste notulist of griffier-light die de wijkraad ondersteunt bij verslaglegging en administratieve continuïteit. Dat komt de transparantie, professionaliteit en samenwerking met het stadsbestuur ten goede.

Tot slot, geachte raadsleden:

Een wijkraad moet in staat zijn vertrouwen te winnen in de lokale democratie.

Maar vertrouwen groeit alleen als bewoners merken dat hun ideeën serieus genomen worden — en dat iets kleins als een bankje of een stukje groen niet in een bureaucratisch moeras verdwijnt.

Wij geloven dat het kan.

Hoogvliet heeft betrokken bewoners, initiatiefnemers en een raad die zich inzet voor de wijk.

Wat ontbreekt, zijn de middelen om dat potentieel echt tot bloei te laten komen.

Wij vragen u daarom om in uw besluitvorming nadrukkelijk rekening te houden met de positie van Hoogvliet:  
meer middelen, meer ruimte, en meer vertrouwen in wat wij lokaal kunnen realiseren.  
Dank u wel.